

ἀπὸ τῆς μαγειρικῆς χρήσεως ὁ κίνδυνος εἶνε ἐπιστημονικῶς βεβαιωμένος, οἰαδῆποτε καὶ ἂν ἦνε ἡ θύρα δι' ἧς εἰσέρχεται ὁ ἰός. Δὲν ἔχω ἀνάγκην ν' ἀναφέρω νέα γεγονότα. Πλείστα τοιαῦτα ἐξετέθησαν ἐνώπιον ὑμῶν. Ἡ φυματίωσις τοῦ ἀνθρώπου θανατώνει τὸ πέμπτον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Εὐρώπης. Εἶνε δὲ ἡ νόσος αὕτη συχνοτέρα ἐν ταῖς πόλεσιν ἔνθα καταναλίσκονται παντὸς εἶδους κρέατα, ἢ ἐν ταῖς ἐξοχαῖς ἔνθα ἡ κρεωφαγία εἶνε ὀλίγη. Ἡ μεταδοτικότης τῆς φυματίωσεως εἶνε πρὸ καιροῦ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ παραδεδεγμένη, οὔτε δύναται τις ν' ἀρνηθῆ ταύτην μετὰ τὰ πειράματα τῶν Willemin, Klebs, Toussaint, Gerlach, Koch, κτλ. Ἀφ' οὗτου δ' ὁ Koch ἀνεκάλυψε τὸ μικροζῶον τῆς φυματίωσεως, δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι ἡ νόσος αὕτη εἶνε ἡ αὐτὴ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ παρὰ τοῖς ζώοις, καὶ ὅτι μεταδίδεται ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ ζῶα καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Πῶς εἶνε λοιπὸν δυνατόν νὰ βεβαιώμεν ἤδη, ὅτι ἡ τροφή διὰ κρέατος φυματώδους εἶνε ἀβλαβής; Ὑπενθυμίζω ὑμῖν τὰ συμπεράσματα τὰ γενόμενα παραδεκτὰ κατὰ τὸν παρελθόντα σεπτέμβριον ὑπὸ τῆς διεθνoῦς συνόδου τῶν κτηνιατρῶν ἐν Βρυξέλλαις. Τὸ κυριώτατον ἐκ τῶν συμπερασμάτων τούτων ἦτον, ὅτι ἡ φυματίωσις εἶνε κολλητική, καὶ ὅτι εἶνε ἄφευκτον ν' ἀποβάλλωμεν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς τὸ κρέας τὸ ἀπὸ φυματιῶντος ζώου προερχόμενον.

«**Ο** κ. **Boens.**—Ὅτε ἐπαρουσίασα τὴν πρότασίν μου τῷ 1882, δὲν περιέμενα νὰ λάβω τὴν ἀπευθυνθεῖσάν μοι πρόκλησιν. Ὁ κ. Depaire ζητεῖ γεγονότα, αἰ ἀπὸ καθέδρας βεβαιώσεως δὲν ἐπαρκoῦσιν αὐτῷ κτλ. Κατηγοροῦμένη λοιπὸν ὡς μὴ φέρων οὐδὲν γεγονὸς εἰς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεώς μου. Οἱ ἀγορεύσαντες ἔκτοτε ἔφερον, πιστεύω, ἐπαρκῆ γεγονότα καὶ ἀποδείξεις. Τῷ 1875, ἀπὸ δευτέρας εἰς πέμπτην τῆς ἐβδομάδος, ἐν χωριδίῳ ἐν ᾧ δὲν ὑπῆρχον ἄρρώστοι προσεβλήθησαν τεσσαράκοντα τρία ἄτομα ὑπὸ τύφου. Πάντες οἱ ἄρρώστοι οὗτοι εἶχον φάγει ἀπὸ τοῦ κρέατος νοσοῦσης ἀγελάδος. Τῷ 1872 ὑπῆρχεν ἐν Charleroi κρεοπωλεῖον ἰππέιου κρέατος. Αἴφνης ἐν διαστήματι ὀκτῶ ἡμερῶν, τεσσαράκοντα τέσσαρα ἄτομα φαγόντα ἐκ τοῦ κρέατος τοῦ κρεοπωλεῖου τούτου ἀσθενοῦσι καὶ ἀποθνήσκουσι. Ἄλλως τε αὕτη ἡ μακρὰ ἐκθεσις τοῦ κ. Wehenkel, ἧτις φέρει καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ κ. Depaire, περιέχει ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις.

«**Ο** κ. **Wehenkel,** εἰσηγητής. — Ἐκ τῆς συζητήσεως προκύπτει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ληφθῆ ἀπόφασις ἀπόλυτος. Δέον νὰ διακρίνωμεν τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖου. Δέον νὰ ἐπισκοπήσωμεν τὴν ἐπενέργειαν τοῦ κρέατος ἐπὶ τοῦ καταναλίσκοντος αὐτὸ ἀτόμου, ὡς ἐπίσης καὶ αὐτὴν τὴν ἐπὶ τοῦ ὠμοῦ

κρέατος διὰ τῶν χειρῶν ἐργασίαν τῶν ἐπιτραμμένων τὴν παρασκευὴν αὐτοῦ. Κατὰ γενικὸν ὄρον, τὸ κρέας δύναται νὰ εἶνε ἐπιβλαβὲς ἔνεκα τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον προκεχωρημένης ἀποσυνθέσεώς του, ἔνεκα τοῦ μαρasmus ὑφ' οὗ τὸ ζῶον ἐπάσχε, καὶ τέλος ἔνεκα τῶν παθολογικῶν ἀλλοιώσεων ἃς ἐπαρουσίαζεν. Ὑπάρχει λοιπὸν σειρά ὀλόκληρος ἀφορμῶν σοβαρωτάτων, ὅπως ὑποστηριχθῆ ἡ ἰδέα σπουδαίας ἐπιθεώρησης τῶν κρεάτων ἐνεργουμένης ὑπ' ἀνδρῶν ἀρμοδίων.

«**Ο** κ. **Depaire.** — Εἶνε εὐτυχῆς, λέγει, ὅτι προεκάλεσε τὰς ἀνωτέρω ἐξηγήσεις. Διαμαρτύρεται ὅμως κατὰ τῆς πλάνης τοῦ κ. Willems, διότι οὐδέποτε ἐβεβαίωσεν, ὅτι τὸ κρέας τῶν ἄρρώστων ζῶων δὲν ἦτον ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν, ἀλλ' ἐπεριωρίστη νὰ ζητήσῃ ἀποδείξεις. Ἄλλ' ἐὰν ἀναδιψῶμεν τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ Δελτίου τοῦ Συμβουλίου τῆς ὑγιεινῆς τῆς Γαλλίας, θέλομεν ἀναγνώσει, ὅτι ὁ κ. Bouley θέτει ἔτι τὸ ζήτημα, ἐὰν εἶνε νοσηρὰ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κρέατα. Ἡ γνώμη ἐπομένως ἡ παρὰ τῶν πλείστων ἐκ τῶν προλαλησάντων ὑποστηριχθεῖσα, δὲν εἶνε τόσον ἀσφαλῶς βεβαιωμένη, ὥστε νὰ μὴ ζητήσωμεν καὶ ἄλλας πληροφορίας. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ πιστεύω, ἐπιλέγει ὁ κ. Depaire, ὅτι ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰδε. — Χρήσιμον εἶνε νὰ ὀργανίσῃτε ἐπιθεώρησιν σπουδαίαν τῶν εἰς τὴν κατανάλωσιν προωρισμένων κρεάτων, διότι ἡ παρούσα ἐπιθεώρησις εἶνε ὄλως ἀπατηλή. »

* *

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Χελιδόνι μου καυμένο,
πές μου, πές μου διατί
ἔχεις στήθος ματωμένο
καὶ νοῦρά ψαλιδοστή;

Ἐπερνοῦσ' ἀπὸ τὴν Πόλιν,
ἀπὸ τὴν Ἀγιά-Σοφιά,
μ' ὄλη τὴν χαρὰ καὶ μ' ὄλη
τὴν ἀρχαία μ' εὐμορφία.

Καλοκαίρι νὰ μηνύσω
στὸν Γραϊκὸ τὸν βασιλιά,
καὶ στὸ σπίτι του νὰ κτίσω
τὴν μικρὴ μου τὴν φωλιά.

Δὲν τὸν ἤῤα ξενοιασμένο
στὸ χρυσὸ του τὸ θρονί·
δὲν τὸν εὗρηκα σκυμμένο
σ' ἐκκλησιά νὰ προσκυνῆ.

Δὲν τὸν ἤῤα σὲ παλάτι
μὲ μιὰ ἀγάπη μυστικιά,
μόν' τὸν ἤῤα π'άνου στ' ἀτι
ποῦ πολέμα τὴν Τουρκιά.